

PLÄRI

KURIKKA

Sisällysluettelo 1-2017

Puheenjohtajalta.....	3
Päätoimittajalta.....	3
Itsenäisyyspäivän juhlissa musiikkia, runoa ja kunniamerkkejä.....	4
Tammisunnuntain kirkkopyhä veti jälleen väkeä.....	8
Yhdistyksemme ottaa käyttöön uuden jäsenrekisteriohjelmiston.....	9
Kurikka – kaikki lähellä.....	10
Kurikan seurakunnan kuulumisia.....	11
Kurikassa yrityksiä joka lähtöön.....	12
Kurikan juurilla.....	13
Kurikkaathan Kurikkaan?.....	14
Suomi 100-Juhlavuosi Kurikassa.....	15
Huonekalupitäjä Jurva murroksessa.....	16
Haku Päällä – rakkaudesta kotikaupunkiin.....	18
Talo kosi kurikkalaiseksi.....	20
Elämän pelimanni.....	21
In Memoriam.....	22
Samuli Paulaharjun säätiö tukee Pohjanmaan kulttuurielämää.....	23

www.helsingin eteläpohjalaiset.fi

KYRÖ

KYRÖNMAAN MATKAILUN EDISTÄMISKESKUS

OLTERMANNINTIE 6, 61500 ISOKYRÖ

Kyrönmaan Matkailun edistämiskeskus on Kyrö Distilleryn tiloissa toimiva anniskeluravintola. Tarjoamme ryhmille elämyksiä tislamokierroksen, uniikkien cocktailien ja Juurella-ravintolan lähiruokaillallisen merkeissä.

FB.COM/KYRONMEK

Yhteystiedot ja varaukset:
Tony Sivula puh. +358400748174
kme@kyrodistillery.com

KVDÖ

KUNTAVIERAANA KURIKAN KAUPUNKI

**TYRJÄKKÄÄ TILAA -
KURIKKALAASET TULOO -
POOMATKAA PAIKALLE!**

Kampin Palvelukeskus
(Salomonkatu 21 B, Helsinki)
Lauantaina 25.3.2017 klo 15.00

Ohjelmassa kaupunginjohtaja **Anna-Kaisa Pusan** tervehdys, ohjelman maustaa Elämän Pelimanni **Timo Kivistö**, musiikki- ja runokooste **Kurikan Pelimannit** ja **Hilkka Joensuu**, johtaa **Jaana Pihlaja**, sirkusakrobatiaa **Eira Nevanpään** Taideliikuntakoulu ja Telluksen suosituin pakinoitsija **Esko Kohtanen**.

Kahvitarjoilun jälkeen visailua ja tanssia.

Liput 15 € (sis. pullakahvit)

TERVETULOA!

HELSINGIN ETELÄPOHJALAIISIIN V.2017 LIITTYNEITÄ:

Korpinen Marja-Leena, Alanen Kaisu, Järvi Raija (Kortesjärvi),
Nurmela Martti (Ilmajoki), Aho Jarkko, Kurikka Marja-Leena,
Koski-Tuuri Ari

Tervetuloa mukaan!

VUOSIKOKOUS

HELSINGIN ETELÄPOHJALAISET RY:N SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS

Kampin palvelukeskuksessa
keskiviikkona 29.3.2017 klo 16.00–18.30.

kokoushuoneessa Broidi

Osoite: Salomonkatu 21 B, 00100 Helsinki

Kahvitarjoilu.

Kaikille jäsenille avoin, lämpimästi tervetuloa!

Suomi 100 vuotias tänä vuonna ja Kurikkalaaset Tuloo

Puheenjohtajalta

Plarissa ennen joulua toivoin kunnon talvea. No, jotain on saatu, vähän luntakin, mutta kunnon talvea ei. Juuri saimme lukea, että maapallon keskilämpötila oli viime vuonna 1,1 astetta keskimääräistä korkeampi. Lisäksi poikkeuksellisia sääilmiöitä kuten hirmumyrskyjä, tulvia, kuivuutta, rankkasateita ja rankkoja lumisateita eri puolilla maapalloa on todettu yllättävilläkin alueilla. Ilmasto hakee tasapainotilaa, jota ihmisen toimet horjuttavat. Toivottavasti edistytään toimissa estää peruuttamattomat muutokset ilmakehässä riittävän ajoissa.

Tammisunnuntain kirkkopyhä vietettiin Pakilassa Hyvän Paimenen kirkossa runsaalla väkijoukolla. Virrenveisu kuului vahvana kunten vain pohjalaisyleisö sen osaa. Ensi vuonna tulee kuluneeksi 100 vuotta tuosta tärkeästä vaiheesta Suomen itsenäisyyteen johtaneissa vaiheissa. Etelä - Pohjanmaa vapautettiin neljässä päivässä venäläisistä sotajoukoista. Näistä tapahtumista saamme vielä vuoden mittaan tietoa ja dokumentteja.

Maaliskuun lopussa 25.3 tulee yhdistyksemme kuntavieraaksi Kurikan kaupunki. Samalla tulee sen nykyiset osat Jurva ja Jalasjärvi. Maininta "kurikkalaaset" tuloo tuo mieleeni menopelit - kärryt eli kurikkalaaset - joita Kurikassa tehtiin yli sata vuotta sitten. Muistan lapsuudesta 1950-luvulta olleeni kyydissä sekä keskellä kärryllä että talvireessä. Ei mikään tämän päivän kyyti tuo sitä tunnetta, mitä silloin sain kokea. Tilaisuuden ohjelman näette tässä Plarissa. "Tulukaa aijjoos", jotta saatte istumapaikan.

Varmaan olette kuulleet asiasta nimeltä "maakuntauudistus". Maakuntauudistuksella pyritään tasoittamaan eroja kuntien ja alueiden välillä. Tavoitteena uudistuksella on myös saada aikaan säästöjä ja vähentää julkisen talouden kestävyysvajetta.

Kunnille jää paikallista osallistumista ja elinvoimaa tukevat tehtävät, maakunnalle tulee kehittämis- ja edistämistehtävät ja palvelut, valtion virastoilla oikeusharkintaa, laillisuusvalvontaa ja yleisen edun valvontaa koskevat tehtävät. Asukkaille halutaan tulevaisuudessa tarjota sujuvia palveluja ja hyödyntää tehokkaasti digitalisaation mahdollisuuksia. Jokaiselle turvataan oikeus terveelliseen ympäristöön sekä mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöönsä koskevaan päätöksentekoon.

Kun uuteen hallintomalliin siirrytään, maakunnan asioista päättää vaaleilla valittu maakuntavaltuusto. Ensimmäiset maakuntavaalit järjestetään 28.1.2018, sen jälkeen maakuntavaalit ovat neljän vuoden välein kuntavaalien yhteydessä. Nähtäväksi jää millaisia muutoksia ko. uudistuksesta seuraa suoraan omassa ympäristössämme, mutta kyllä meitä kiinnostaa myös vaikutukset kotimaakunnassamme Etelä-Pohjanmaalla ja Pohjanmaalla ja miten muutos heijastuu sitä kautta myös meihin.

Suomi 100 v ohjelmia on jo monia toteutettu, useita on menossa kaiken aikaa ja lisää tulee tänä vuonna. Teemahan on "yhdessä". Mekin olemme suunnitelleet Pohjalaasten

Lupin ja Etelä-

Pohjalaisen Osakunnan kanssa toteuttaa murreitaa yhdessä alkusyksystä. Lisätietoja on saatavissa seuraavissa Plareissa ja www-sivuilla.

Euroopan kulttuuriympäristövuoden merkeissä useat kotiseutu-yhteisöt tekevät ja toteuttavat hankkeita teemalla "luontoon yhdessä". Ottakaa osaa tapahtumiin ja seurata niitä osoitteessa "www.kulttuuriymparistopaivat.fi".

Myöhemmin tänä vuonna toteutamme nuorten kirjoituskilpailun. Teemana on "Nuoren Etelä-Pohjalaisuus/Pohjalaisuus Nyt – 100 vuotiaassa Suomessa". Tarkemmat ohjeet julkaistaan seuraavassa Plarissa toukokuussa. Alustavasti on suunniteltu, että kilpailu päättyy syyskuussa ja palkinnot jaetaan itsenäisyyspäivän juhlassa 6.12.2017.

Muistakaa jäsenet vielä, että keväällä on aika maksaa jäsenmaksu. Siitä tulee oma erillinen lasku. Muistakaa myös aina päivittää osoitetietonne jäsenrekisterinpitäjälle, kun muutoksia tapahtuu. Keräämme myös jäsenten sähköpostiosoitteita, joten sen tiedon toimittaminen jäsenrekisterinpitäjälle auttaa myös monissa yhdistyksen toimissa. ▼

Hyvää alkanutta kevättä !

Jaakko Antero Ojala
puheenjohtaja

Ikimuistoista

Suvi Lahdenmäki

Suomen itsenäisyyden juhluvuosi on täynnä tapahtumia niin pääkaupunkiseudulla kuin Pohjanmaallakin. Seinäjoella, Vaasassa ja Oravaisissa esitettään alkuvuonna näytelmä Jääkärien tie, joka kertoo jääkäreiksi halajavien riskialttiista matkasta Vaasasta Uumaajaan. Helsingissä taas avautuu maaliskuun lopussa Taidesalonki Piirrossa lapualaisen Panu Hemmingin näyttely, jonka aiheena on juhluvuoteen sopivasti Sisä. Tarjonnassa on mistä valita.

Helsingin Eteläpohjalaiset käynnistivät oman vuotensa perinteisellä tammisunnuntain kirkkopyhällä ja maaliskuussa vieraaksi

tulevat kurikkalaiset. Mukavaa ohjelmaa on kurikkalaisilta tulossa, joten kannattaa suunnata Kamppiin lauantaina 25.3. Kaupunki esittäytyy jo tässä Plarissa, ja saamme lukea niin jurvalaisesta puuseppä-perinteestä kuin kaupungin eri tapahtumistakin. Yrittäjäyttä löytyy ja sitä tuetaan monin tavoin.

Itselleni Kurikasta tulee mieleen ensimmäisenä komeat talot ja historia. "Kurikka" tarkoittaa piikkipäistä nuijaa, jotka ovat kuvattuna myös kaupungin vanhassa vaakunassa. Vanhaa asutusta löytyy paikkakunnalta edelleen ja eräässä edelleen olemassa olevassa kantatalossa, Wähä-Kurikassa on esi-

merkiksi Ruotsin kuningas Kustaa II Adolf viettänyt yönä seurueineen talvella 1625 matkallaan Tukholmaan. Itselleni paikkakunnan merkittävimpiä paikkoja on Miettään nuorisoseura, joka oli teini-ikäisenä aivan ehdoton viikonlopon vietto paikka; kaikki tärkeät bändit tulivat keikalle sinne. Iki-muistoinen talo. ▼

Hyviä lukuhetkiä ja aurinkoista alkukevättä Plarin lukijoille!

Päätoimittajalta

Kuva: Jukka Hurjanen.

Itsenäisyyspäivän juhlissa musiikkia, runoa ja kunniamerkkejä

Helsingin Eteläpohjalaiset juhli itsenäisyyttä perinteisin menoin Kampin palvelukeskuksen juhlasalissa 6.12. Juhlapuhujana oli samana päivänä vara-amiraaliksi ylennetty merivoimien komentaja **Veijo Taipalus** (s. Kauhajoki). Nuorten puheenvuoron käytti Eteläpohjalaisen Osakunnan edustaja, Kauhavalta lähtöisin oleva **Antton Luoma**, joka kertoi osakunnan itsenäisyyspäivän perinteistä. Luoma kiinnitti huomiota myös siihen, miten tietyt tahot ovat omineet itsenäisyytemme symbolit omikseen ja käyttävät niitä omien arveluttavienkin tulkitusperiensä ajamiseen. Ylioppilaiden soihtukulkeun teema olikin tänä vuonna yhdenvertainen ja globaali Suomi. Vara-amiraali Veijo Taipalus kertoi puolustusvoimien ja erityisesti merivoimien tilanteesta ja painotti oman puolustustahdon ja valmiuden tärkeyttä muuttuvassa maailmassa.

Yhdistyksen puheenjohtaja **Jaakko A. Ojala** kertasi niin ikään puheessaan itsenäisyyden merkitystä: vapautta, mutta myös vastuuta ja sitä miten itsenäisyys pitää lunastaa joka päivä. Hän myös puhui tiedon suodattamisen tärkeydestä nykyisen informaatiotulvan keskellä.

Juhlan musiikista vastasivat Suomalaisen Klubin kuoro ja laulaja **Tommi Niskala** sekä säestäjänä toiminut **Irina Niskala**. **Henrik Lambergin** johdolla kuoro esitti mm. **Emil Genettzin** *Metsänhartauden*, **Heikki Klemetin** kauliin *Oi, kallis Suomenmaa* sekä komean **Charles Gounodin** *Sotilaskuoron* oopperasta *Faust*.

Tommi Niskalan ohjelmistovalinnassa kuului kansan ääni, kun hän esitti **Kassu Halosen**

säveltämän ja **Irwin Goodmanin** sanoittaman *Maailma on kaunis* sekä **Pekka Simojoen** virren *Kiitos Jumalamme*.

Juhlapuheiden ja musiikkiesitysten jälkeen muistettiin huomionosoituksen yhdistyksen pitkäaikaisia ja aktiivisesti toimineita jäseniä. Yhdistyksen standaa luovutettiin **Erkki-Jussi Erkkilälle**, joka on ansiokkaasti toiminut hallituksessa. Suomen Kotiseutuliiton pronssisen ansiomerkin usean vuoden työstä yhdistyksessä saivat **Helena Pyhälähti-Räisänen** ja **Tapani Salomaa**. Suomen Kotiseutuliiton hopeisen ansiomerkin yli kymmenen vuoden työstä yhdistyksen eri tehtävissä saivat **Raija Kallio** ja **Ritva Viitamäki**. Suomen Kotiseutuliiton kultaisen ansiomerkin yli 20 vuoden työstä kotiseututyön parissa ja mittavista tehtävistä yhdistyksessä sai **Elle Mäkinen**, joka on toiminut mm yhdistyksen puheenjohtajana 2011–2016, sekä **Olavi Saarenpää**, joka on toiminut poikkeuksellisen pitkään yhdistyksessä, aina 1960-luvulta lähtien, eri tehtävissä ja mm. viime vuosina isäntänä.

Elle Mäkinen piti kiitospuheen kaikkien palokkujen puolesta.

Juhlan päätteeksi teuvalainen **Ismo Suksi** esitti **Arto Mellerin** *Olympian*, **Artturi Hakrin** tekstin Meksikonlahti 1916, **Jorma Etton** runon Suomalainen sekä Maamme-laulun harvemmin kuullun säikeistön.

Juhla päättyi yhteiseen kansallislauluun, jonka aikana lippu kannettiin ulos, ja sen jälkeen nautittiin leivoshakveihin. ▼

Ansiokkaasta toiminnasta yhdistyksessä huomionosoituksen saivat Erkki-Jussi Erkkilä, Helena Pyhälähti-Räisänen, Tapani Salomaa, Raija Kallio, Ritva Viitamäki, Elle Mäkinen ja Olavi Saarenpää.

Jaakko A. Ojala

Antero Tala

Antton Luoma

Merivoimien komentajan
vara-amiraali Veijo
Taipaluksen puhe yhdistyksen
itsenäisyyspäivän juhlassa
6.12.2016

**Arvoisat kunniajäsenet, yhdistyksen
herra puheenjohtaja, hyvä juhlaväki.**

Aivan ensimmäiseksi haluan kiittää mahdollisuudesta osallistua Helsingin Eteläpohjalaiset ry:n itsenäisyyspäivän juhlaan ja erityisesti kunnias-
ta saada pitää tilaisuudessa juhlapuhe. Selaillessani aikaisempien vuosien puheiden pitäjii löysin sieltä monta tuttua nimeä. On kovin mukavaa liittyä puheen pitäjänä siihen joukkoon. Kuulun siihen koulukuntaan ja ikäryhmään, joka on sitä mieltä, että itsenäisyyspäivän juhlapuheissa pitää aina muistuttaa kuulijoita itsenäisyytemme syntyhetkistä. Niinpä aloitan tänäänkin historiasta.

Arvoisa juhlaväki,

Suomen itsenäisyys tuli mahdolliseksi, kun ensimmäinen maailmansota pitkittyessään alkoi vakavasti koetella Venäjän keisarikunnan eheyttä. Jatkuvat tappiot lietsoivat kapinamielialaa Venäjällä erityisesti Pietarin kaltaisissa suurissa kaupungeissa. Tyytymättömyys Venäjän hallitusta kohtaan kasvoi lopulta helmikuun vallankumoukseksi, joka kaatoi keisari **Nikolai toisen** valtakauden ja koko Venäjän keisarikunnan keväällä 1917.

Vallan Venäjällä otti duuma ja sen asettama väliaikainen hallitus. Sen jälkeen kaikinainen epävarmuus kiristi yhteiskunnallista tilannetta myös Suomessa. Suomen valtiollinen asema keisarin kukistumisen jälkeen oli epäselvä.

Bolshevikkien syksyllä Pietarissa tekemästä toisesta vallankaappauksesta alettiin myöhemmin käyttää nimitystä lokakuun suuri sosialistinen vallankumous. Tämä tehosti entisestään Suomen porvariston halua tehostaa toimia Venäjältä irtautumiseksi.

Suomen itsenäisyysjulistus hyväksyttiin eduskunnassa 99 vuotta sitten 6. joulukuuta 1917. Leninin johtama uusi vallankumoushallitus tunnusti Suomen itsenäisyyden vuoden 1917 viimeisenä päivänä.

Tilanne oli äärimmäisen sekava Suomes-
sa tammikuun lopulla 1918. Vapaussodan kat-
sotaan alkaneen, kuten me hyvin tiedämme,
pohjanmaalla tammisunnuntaina 27.1.1918.
Sotatieteellisenä terminä kansalaissota, sisällis-
sota tai itsenäistymissota ovat oikeutettuja, koska
sodan pääasialliset osapuolet olivat saman val-
tion kansalaisia ja ulkomaiden osallistuminen rajoit-
tui lähinnä näiden sotatoimien tukemiseen.

Juuri itsenäistyneen Suomen ensimmäinen sota jakoi kansan kahtia. Punaisten, valkoisten ja maasta pois ajettavien venäläisjoukkojen taistelut jatkuivat toukokuun puoleen väliin, jolloin Helsingissä pidettiin vapaussodan päätösparaati ratsuväenkenraali **Mannerheimin** johdolla 16. toukokuuta 1918.

Itsenäisen Suomen koettelemukset jatkuivat marraskuussa 1939. Saksa ja Neuvostoliitto olivat tehneet elokuussa 1939 hyökkäämättömyyssopimuksen, jonka salaisella lisäpöytäkirjalla ne jakoivat välialueen maat etupiireihinsä. Suomi jäi Baltian maiden ja Puolan itäosien kanssa Neuvostoliiton puolelle.

Neuvostoliitto halusi vallata Suomen ja aloitti voimavaroihimme nähden massiivisen hyökkäyksen. Sen sotilasjohdon arvion mukaan Suomi piti vallata kahdessa viikossa.

Arviota voidaan pitää oikeutettuna sotilail-lisen laskutoimituksen perusteella. Yhteensä 20 divisioonaa, lähes puoli miljoonaa miestä, 100-kertainen panssarivaunukalusto ja 20-ker-tainen lentokonemäärä olivat tunnuslukuja ar-vion taustalla. Hyökkääjä ei kuitenkaan vielä tuolloin tuntenut riittävästi suomalaisten tais-telutahtoa ja -taitoa.

Suomi puolustautui. Sortokausien olosuhteet ja ilmapiiri olivat miesmuistissa. Kaikilla oli tuntuma siitä, miten Suomen olisi käynyt, mikäli olisi alistuttu Neuvostoliiton tahdon alle. Vielä tänäänkin Talvisodan 105 kunniakasta päivää muistuttavat meitä, miten taistelutahdolla ja taidolla torjutaan materiaalisesti ylivoimainen hyökkääjä. Yhteinen vihollinen yhdisti eri kansanosat lopultakin yhdeksi kansakunnaksi. Talvisodan henki on yhä edelleen kansallisen yhtenäisyyden symboli.

Valitettavasti kansakunnan koettelemukset eivät päättäneet talvisotaan. Talvi-, jatko- ja Lapin

sota vaikuttivat syvästi kansamme kohtaloon. Noin 90 000 antoi henkensä isänmaan puolesta ja vielä useampi vammautui vakavasti. Uhrien lisäksi kansakuntaa rasitti sotiemme jälkeen maan jälleenrakentaminen, merialueidemme miinanraivaus, luovutetuilta alueilta evakuoitujen ihmisten jälleenasuttaminen ja työllistäminen sekä mittavien sotakorvausten maksaminen.

Arvoisat kuulijat

Sotakokemusten perusteella saatava keskeinen, nykypäivää koskeva opetus on säilyttää puolustusvoimien toimintaedellytykset ja materiaallinen valmius myös niukkoina taloudellisina aikoina siten, että voimavaroja on äkillisenkin kriisin sattuessa olemassa ja käytettävissä.

Suomalaisten sotavarustus oli talvisodan syttyessä surkealla tolalla. Lähes 300 000 miestä lähti talvisotaan varustuksenaan ase, vyö ja kardi. Edes asepukeua ei riittänyt kaikille, panssari-vaunuja oli vain 13, lentokoneita 114 kappaletta eikä panssaritorjunta-aseita ollut käytännössä lainkaan. Sotilaallisesti katsottuna emme olleet varustautuneet sotaa varten.

Armeijamme oli sodan alkaessa alakynnessä, mutta puolustus kesti vastustajan ylivoimasta huolimatta. Sotiemme tapahtumat osoittavat, mihin pieninkin maan yleiseen asevelvollisuuteen perustuva, koko kansan armeija kykenee, kun sillä on yhteinen henki ja tahto. Sotiemme kokemukset ovat edelleen hyödynnettävissä puolustusvoimia kehitettäessä.

Hyvä juhlaväki,

Euroopan heikentynyt turvallisuustilanne ja lisääntyneet sotilaalliset jännitteet Itämeren alueella ovat tuoneet Suomen turvallisuuspolitiittiseen asemaan ja maanpuolustukseen liittyvät asiat takaisin yhteiskunnalliseen keskus-

teluun. Tämän hetkistä turvallisuuteen ja puolustukseen liittyvää keskustelua voisi jopa kuvailla vilkkaaksi. Hyvä näin, sillä turvallisuus- ja maanpuolustusasioiden tulee olla koko kansan asia.

Meiltä sotilailta kysytään ajoittain, että kohdistuuko Suomeen sotilaallista uhkaa. Vastaus on Ei, meihin ei juuri nyt kohdistu välitöntä uhkaa. Samaan hengenvetoon on kuitenkin todettava että muutokset ovat mahdollisia.

Kuten kautta Suomen historian, maantieteellinen sijaintimme idän ja lännen valtiopiirin rajalla voi johtaa tilanteisiin, jossa mekin olemme osa sotilaallista kriisiä.

Historia on toistuvasti osoittanut, että kun suurvaltojen tai niiden johtamien liittoutumien voimasuhteet muuttuvat, vahvistuva toimija pyrkii laajentamaan valtapiiriään kilpailijan kustannuksella. Tällöin ovat konfliktit valtapiirien raja-alueella mahdollisia. Näin näyttää olevan nykyisessä globalisoituneessakin maailmassa.

Menemättä geopolitiikkaan, Ukrainan ja Syyrian kriisien moniin muihin syihin syvemälle, voidaan pelkistären todeta, että voimasuhteiden muutokset näkyvät kriisin taustalla nytkin. 2000-luvulla vahvistunut Venäjä, joka kokee tulleen lännen nöyryyttämäksi 1990-luvun heikkoudessaan, pyrkii vahvistamaan suurvalta-asemaansa haastaen lännen vaikutusvallan perinteiseen valta-alueensa kuuluvassa Ukrainassa, kuten se teki vuonna 2008 Georgiassakin. Venäjä vahvistaa parhaillaan asemiaan myös Lähi-idässä yrittäessään muokata maailmanjärjestystä mieleisekseen.

Johtuen nykyisestä tehtävästäni, tarkastelen turvallisuusympäristöömme liittyviä asioita pääasiallisesti merellisestä ja merivoimallisesta näkökulmasta.

Edellä mainitsemastani turvallisuustilanteen kehityksestä voin todeta, että myös Itämeren alueen turvallisuusympäristö on muuttunut ja sotilaallinen läsnäolo myös Itämerellä on viime vuosien aikana lisääntynyt. Tätä selittää osaltaan Itämerellä järjestettävät suuret merisotaharjoitukset, niin kansalliset kuin kansainväliset, sekä Venäjän asevoimien varusteluohjelma. Suomenlahdella ja Itämerellä aktiivisuutta on lisännyt niin Venäjälle kuin myös vientiin tarkoitettujen sota-alusten ja sukellusveneiden koeajot.

Itämeri on aina ollut strategisesti merkittävä alue, erityisesti rantavaltioilleen. Tähän ei ole lähitulevaisuudessa nähtävissä muutosta.

Suomelle Itämeren merkitys energian ja kaupan siirtoreittinä on elintärkeä. Meren käytön estäminen ja häirintä sekä Suomen läntisten yhteyksien katkaiseminen vaikuttaisivat koko yhteiskuntaan. Meri on ulkomaisten yhteyksiemme elämänlanka tänään, huomenna ja myös kriisitilanteissa.

Hyvä juhlayleisö,

Istuva hallitus on parantamassa puolustusvoimien toimintaedellytyksiä muun muassa hallitusohjelman mukaisella lisärahoituksella puolustusvoimien materiaalisten suorituskykypuutteiden korjaamiseksi sekä ajantasaistamalla lainsäädäntöä vastaamaan paremmin muuttuneen turvallisuusympäristön asettamia haasteita.

Ensi vuosikymmenen suurimpana haasteena on meri- ja ilmavoimien pääkalustojen vanheneminen. Tosiasia on, että Merivoimien aluskaluston ja Ilmavoimien Hornetien korvaaminen edellyttää erillisiä rahoituspäätöksiä, jos nykyisen kaltainen puolustusjärjestelmä ja ennaltaehkäisykyky aiotaan säilyttää.

Hallitus valmistelee parhaillaan myös puolustuselontekoa. Siinä arvioidaan sotilaallista turvallisuusympäristöä, jonka pohjalta esitetään linjaukset puolustuskyvyn ylläpidolle, kehittämiselle ja käytölle noin kymmenen vuoden ajanjaksolle. Selonteko annettaneen eduskunnalle ensi vuoden alkupuolella.

Merivoimien pitkäjänteinen kehittäminen perustuu siihen oletukseen, että merivoimien tehtävät säilyvät nykyisen kaltaisina myös seuraavalla vuosikymmenellä.

Meripuolustuksen suorituskyvyillä tulee kyetä vastaamaan uhkaan, joka syntyy yllättäenkin esimerkiksi alueloukkauksista, meriyhteyksien häiritsemisestä tai mereltä laukaistavista täsmäaseista.

Meripuolustuksen kriittiset suorituskyvytarpeet ovat myös jatkossa hyvä tilannekuva operaatioalueelta, pinta-alusten torjuntakyky, merimiinoituskyky, sukellusveneentorjuntakyky sekä ilmatorjuntakyky.

Tarvitvat tulevaisuuden suorituskyvyt saatutetaan laivastojoukkojen iskukykyisellä aluskalustolla, jonka tehokkaimman rungon muodostavat peruskorjatut Hamina-luokan ohjusvenet, ja neljä uutta Laivue 2020-luokan taistelualusta.

Nämä alukset ovat operatiivisesti käytettävissä vuodesta 2025 alkaen. Niiden suorituskyky on suunniteltu olevan käytössä 2050-luvul-

le asti. Alusten ohella myös rannikkojoukkojen materiaalia, käyttöperiaatteita ja suorituskykyä kehitetään.

Uusimmastakaan kalustosta ei ole hyötyä, jos sitä ei osata käyttää. Tasavallan presidentin itsenäisyyspäivän vastaanoton teemana on tänä vuonna Suomen vahvuudet.

Suomen puolustuksen ehdoton vahvuus on kansalaistemme vahva maanpuolustustahto. Korkea maanpuolustustahto antaa ulkopuolisille näkyvän signaaliin ja on erittäin tärkeä tekijä kriisien ennaltaehkäisyssä.

Korkean maanpuolustustahdon taustalla on monta tekijää. Yksi ilmeisen tärkeä tekijä on yleinen asevelvollisuus, jonka kautta maanpuolustus on konkreettisesti kansalaisia lähellä. Suomalaisen enemmistön tuki yleiselle asevelvollisuudelle on pysynyt vankkana, vaikka yleistä asevelvollisuutta on aika ajoin haastettu eri tahoilta.

Ilman yleistä asevelvollisuutta Suomen laajan alueen puolustaminen olisi käytännössä mahdotonta. Yleinen asevelvollisuus toimii edelleen puolustuskyvyn perustan luojana.

Hyvä juhlayleisö

Haluan osoittaa nuorempien sukupolvien lämpimän kiitoksen sotiemme veteraaneille sekä kaikille miehille ja naisille siitä uhrautuvasta työstä, jonka ansiosta kynttilät syttyvät tänään illalla ikkunoissa ja siniristilippu liehuu ympäri Suomenniemen. Sankariteot ovat jättäneet meille nuoremmille sukupolville vaalittavaksi kallisarvoisen perinnön, vapaan isänmaan ja vankan maanpuolustustahdon.

Meidän nykysukupolvien velvollisuus on tehdä parhaamme taataksemme tuleville sukupolville turvallisen tulevaisuuden, niin kuin veteraanisukupolvi aikoinaan meille teki. Uskon, että meillä on Suomen vahvuuksia hyödyntämällä ja yhdessä toimimalla riittävät eväät selvitä aivan kuten aiemmatkin sukupolvet.

Toivotan teille kaikille mitä parhaita itsenäisyyspäivää, rauhallista joulua sekä menestystä alkavalle itsenäisyystymme juhlatuodelle. Kiitos.

Tammisunnuntain kirkkopyhä veti jälleen väkeä

Helsinginseudun eteläpohjalaiset kokoontuivat 29.1.2017 Tammisunnuntain kirkkopyhän messuun Hyvän Paimenen kirkkoon Helsingin Pakilassa.

Arkkitehti **Yrjö A. Vaskisen** suunnittelema Pakilan vanha kirkko valmistui 1950, kirkko rakennettiin talkoovoimin. Akateemikko **Juha Leiviskän** suunnittelema kirkon uusi laajennus ja peruskorjaus valmistui 2002, ja tuolloin kirkko sai nimekseen Hyvän Paimenen kirkko. Nimen haluttiin viestivän ajatuksen siitä, että paikka on kaikkien seurakuntalaisten oma kotikirkko. Pakilan seurakunnassa näkyy kirkkomyönteisyys. Jopa 71,6% kuuluu kirkkoon, mikä on helsinkiläisittäin paljon. Erityisesti lapsiperheet ovat seurakunnan jäseniä, näin kristillinen perinne välittyy seuraavalle sukupolvelle.

Pakilan seurakunnan kirkkoherra **Leo Norja**, kotoisin Seinäjoelta, toivotti kirkkoväen tervetulleeksi lähes täyteen kirkkosaliin. Tilaisuudessa häntä avustivat pastorit **Jouni Pirttijärvi** ja **Eeva Heikura** sekä seurakuntalaiset **Kati Kuja-la** ja **Marjut Kontra-Pesonen**. Kanttorina toimi **Pippa-Riina Tuhkalainen**. Päivän tekstin lukijoina toimivat **Jaakko A. Ojala** ja **Antti Lanamäki** Helsingin Eteläpohjalaiset yhdistyksen edustajina.

Tämän sunnuntaipäivän sana kiteytyy ajatukseen "Tulkaa, katsokaa Jumalan ihmetekoja".

Raamatussa päivän tekstissä Jeesus koh-tasi oppilaansa myrskyn keskellä kävellen hei-dän luokseen, Matteuksen evankeliumi, 14 luku.

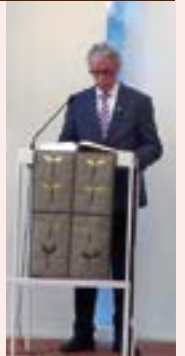
Saarnan alussa Leo Norja kertoi olevansa ko-toosin lakeuksien keskeltä, näinhän Seinäjoki sijaitsee. Lakeus on kuin latomeri, mutta päästäk-seen meren rantaan oli mentävä Vaasaan saaka. Siellä oli muitakin esteitä, kuten ruotsinkiel-i. Meri ja myrsky ovat kuin vaaran merkki. Lakeu-della myrskyn voima on valtaisa, se taivuttaa puut, kaataa viljaa ja saa aikaan tuhoa.

Kirkkoherra Leo Norja

Kirkkokahvit.

Antti Lanamäki

Seurakuntasalin reliefsi.
Kuvaaja Markus Löfning.

Seurakuntasalin seinälle heijastettiin Jukka Nevalan hienoja lakeuskuvia.

Puheessaan hän kertoi myös haaveestaan suunnistaa tähtien avulla. Onhan paikan ja suun-nan ottaminen mahdollista myös silloin, kun voi-daan kiinnittyä kiintopisteeseen.

Jumalan läsnäolo kutsuu meitä luottamaan häneen ja elämään ihmisiksi toistemme kanssa.

Jumala on keskellämme, ja hän voi kaikkien kuohujemme keskellä hoitaa meitä ja olla tuo kiinnekohta. Meillä eteläpohjalaisilla on hyvä kotiseutu ja tunne siitä kannustaa meitä elä-mässämme. Puheensa hän päätti rukous toi-veeseen: Auta meitä rakentamaan keskellem-me rauhaa ja purkamaan raja-aitoja.

Vaikuttavaa oli kuulla eteläpohjalaisten, sa-moilta kotiseuduilta lähteneen kirkkokansan voimallista veisuuta. Virsien joukosta erottui-vat itselleni erityisen rakkaat virret, nro 307, 310 ja 326.

Messun jälkeen siirryimme Pakilan Martto-jen järjestämille kirkkokahveille seurakuntasaliin, jonka seinälle heijastui tilaisuuden ajan **Juk-ka Nevalan** ottamia kuvia Etelä-Pohjanmaalta.

Tilaisuudessa yhdistyksemme puheen-johtaja Jaakko A. Ojala kertoi Tammisunnun-tain historiallisesta merkityksestä ja erityises-tä asemasta nimenomaan Etelä-Pohjanmaalla.

Ylläpitämällä tammisunnuntain perinnettä halutaan nykysukupolvia muistuttaa siitä, kuinka ankarin ponnistuksin ja vahvalla tahdolla Suo-men itsenäisyys on hankittu.

Puheenjohtaja esitteli myös yhdistyksemme tämän vuoden, Suomen itsenäisyyden juhla-vuoden tulevaa toimintaa.

Samalla hän esitti kiitokset Pakilan seura-kunnalle ja kirkkoherra Leo Norjalle, että saim-me tulla vieraaksenne tammisunnuntain kirkko-pyhän viettoon. ▼

Yhdistyksemme ottaa käyttöön uuden jäsenrekisteriohjelmiston

Jäsenrekisterin hoitamme, isännöitsijä **Kirsti Kymäläisen**, jäädessä vuodenvaihteessa eläkkeelle aloitimme siirtymisen uuden jäsenrekisterisovelluksen käyttöön, jonka hoito on nyt myös omissa käsissämme.

Kiitämme Kirstiä menneistä vuosista ja toivottamamme uuden jäsenrekisterin hoitajan **Heikki Latvatalon** tervetulleeksi tehtävään, jota hän on jo ehtinyt hoitaakin 3–4 kuukautta. Heikistä on ollut myös esittely aikaisemmassa Plarissa.

Ohjelmistona meillä on Yhdistysavain-yleisohjelmisto, joka on laajalti käytössä Suomessa isoilla ja pienillä yhdistyksillä.

Olemme aloittaneet vanhan rekisterin konversion (siirron uuteen järjestelmään) osoitteiden tarkistuksella Postilta saatavan palvelun avulla ja olemmekin saaneet palautuneiden lehtien osalta tarkistuksia tehdyksi. Silti vetoan jäseniin, että muistaisitte muuttaessanne muuttaa osoitteenne myös meille, niin saatte Plarin oikeaan osoitteeseen.

Kaikki muutokset jäsenrekisterin tietoihin lähetetään kirjeitse, sähköpostilla tai puhelimella Heikki Latvatalolle Plarin takakannessa ja nettisivuilla olevaan osoitteeseen. Muutoksia voi tehdä myös nykyisten nettisivujen kautta olevalla lomakkeella.

Uusi ohjelmisto tuo myös nopeutta ja varmuutta jäsenmaksujen kirjaamiseen koneellisen automaattisen pankkiliittymän kautta meidän jäsenrekisterin sisältämään maksureskontraan.

Osoitetiedot tähän Plari-lehteen ovat jo tulleet uuden tarkistetun luettelon pohjalta. Uusi

Yhdistyksen nykyinen ja entinen puheenjohtaja Jaakko A. Ojala ja Elle Mäkinen luovuttivat pitkäaikaiselle jäsenrekisterin hoitajalle Kirsti Kymäläiselle kiitokseksi taidetta.

Silti vetoan jäseneniin, että muistaisitte muuttaessanne

muuttaa osoitteenne myös meille, niin saatte Plarin oikeaan osoitteeseen.

tietojärjestelmä luo myös pohjaa sille, että keväällä kuluessa voimme uusia kotisivumme integroimalla ne tähän uuteen Yhdistysavain-järjestelmään ja saamme niihin uutta ilmettä ja monipuolisemman ja helpommin ylläpidettävän käyttöliittymän.

Uudistusten myötä tuleamme myös keräämään jäseniemme sähköpostiosoitteet, jolloin voimme jakaa tiedotteita toiminnastamme vi-

kelämin ja halvemmin sähköpostitse ja voimme täten palvella jäseniämme paremmin.

Nyt jo voi ruveta ilmoittelemaan sähköposti-osoitteita Heikki Latvatalolle heikki.latvatalo@gmail.com tai meidän tilaisuuksissamme yhdistyksen toimihenkilöille.

Uusista ajatuksista huolimatta julkaisemme Plaria 4 kertaa vuodessa kuten ennenkin ja Facebook-sivumme ovat nykyisellään käytössä. ▼

Kurikka – kaikki lähellä

Mies voi lähteä Etelä-Pohjanmaalta, mutta Etelä-Pohjanmaa ei lähde miehestä. Tämä vanha totuus pitää paikkansa, myös siihen kauniimpaan sukupuoleen. Itse olen syntynyt Helsingissä, mutta huomasin jo seitsemän kuukauden iässä, ettei tämä ole hyvä paikka kasvaa, joten muutin vanhempieni kanssa Nurmooon, jossa olen nuoruuteni varttunut. Opiskelujen jälkeen tuli taas ajankohtaiseksi kokeilla muutaman vuoden asumista Helsingissä, mutta jälleen Etelä-Pohjanmaan vetovoima vei voiton. Hetkeäkään en ole päätöksieni joutunut katumaan. Elämisen taso on täällä paljon korkeampi, kuin Etelä-Suomessa. Asunnot ovat kohtuuhintaisia, jolloin ne sopivat kaikkien palkansaajien kukkarolle. Liikenteen sujuvuus on erinomaista, oli kellonaika tai keli mikä tahansa. Koulut, hoito- ja harrastuspaikat ovat yleensä kohtuullisen matkan päässä. Näitä elämisen elämistä helpottavia puolia voisi luetella loputtomiin.

Tämän päivän Kurikka tarjoaa kaikkea edellä lueteltua ja paljon muutakin. Kurikka on 22 000 asukkaallaan Etelä-Pohjanmaan toiseksi suurin kaupunki. Pinta-alaltamme olem-

me suurin. Kurikassa toimii noin 2 000 yritystä ja meillä on 7 000 työpaikkaa. Olemme maataloustuotannoltamme Suomen kärkikuntia. Myös metalli-, elintarvike- ja huonekaluteollisuus ovat Kurikassa vahvoja toimialoja. Kunnassamme riittää tapahtumia ympäri vuoden ja aktiiviset seurukset sekä järjestöt virkistävät ympäröivää maaseutua. Palvelumme ovat lähellä asukkaita ja ne ovat helposti saavutettavissa. Matka maakuntakeskus Seinäjoelle on reilut 30 km ja Vaasaan vajaa 80 km. Kun lähdet ajamaan Mannerheimintietä ja ajat sitä hieman päälle 300 km, olet jo Kurikassa. Uusi sloganimme, *Kurikka - kaikki lähellä*, pitää prikulleen paikkansa.

Kurikasta löydät erilaiset ja edulliset asumisen mahdollisuudet. Meiltä löytyy isoja ja vapaita tontteja, laadukkaita vuokra-asuntoja, sekä rivi- ja kerrostalo-osakkeita palveluiden läheisyydestä. Juuri lanseerattu markkinointikampanjamme, Kurikka.fi, on Kurikan kaupungin asumisen kanava, jossa pääset tutus-

tumaan eteläpohjalaiseen elämisen meininkiin ja alueen tarjoamiin mahdollisuuksiin. Kampanjassa osallistetaan paitsi Kurikassa jo asuvat tai tänne muuttaneet vastaamaan heille esitettyihin kysymyksiin, ja mikä parasta, Kurikasta kiinnostuneet ihmiset ottamaan selvää heitä kiinnostavista asioista tai palveluista. Myös ihmiset, jotka ovat kiinnostuneita Kurikassa olevista työmahdollisuuksista, voivat kertoa meille it-

sestään sekä osaamisestaan ja me välitämme toimialan yrityksille nimettömänä tiedon, että tällainen henkilö olisi kiinnostunut asumisesta Kurikassa, jos vaan työpaikka löytyy. ▼

Tervetuloa Kurikkaan, voit vaan piipahtaa tai jäädä jopa asumaan.

Juha Luukko
apulaiskaupunginjohtaja

PYSY TRÄILLÄ KURIKAN ASIOOSTA

Tilaa

JP Kunnallissanomat
Jalasjärven ja Peräseinäjoen paikallislehti

p. 06-4565 100

www.jp-kunnallissanomat.fi

Kurikka

p. 06-4515 500

www.kurikka-lehti.fi

– vahvat paikalliset –

Kurikan seurakunnan kuulumisia

Kurikan seurakunta elää talvea 2017 toisaalta tutun oloisesti ja toisaalta taas muutosten keskellä.

Tuttua on kirkot Kurikassa, Jalasjärvellä ja Jurvassa. Väki kokoontuu kirkkoon kuten aiemminkin pyhäpäivisin klo 10. Tuttua on monipuolinen viikkotoiminta: seuroja, piirejä, kerhoja, kuoroja... Tuttua on hautausmaat kirkkojen läheisyydessä. Ne ovat tärkeitä muistojen paikkoja suurelle joukolle ihmisiä.

Tämän tutun keskellä on jatkuvaa pientä muutosta. Jumalanpalvelukset ovat joskus klo 18, jotta aamu-uniset voisivat osallistua. Seurakunnan työntekijöistä on moni vaihtunut kolmen viime vuoden aikana. On saatu viettää eläkejuhlia toinen toisensa perään. Ja tilalle on saatu uusia työntekijöitä ja heidän tietotaitonsa seurakunnan hyväksi.

Seurakuntaliitos vuosi sitten muutti kerralla monia asioita. Siitä lähtien Kurikan seurakunta on ollut kolmiosainen: kanta-Kurikka on Kurikan alue seurakunta ja Jalasjärvi ja Jurva ovat kappeliseurakuntia. Tämä kuvastaa seurakunnan arkea. Toiminta on pääosin kullakin alueella ja valtaosa työntekijöistä toimii vain yhdellä alueella. Pieni joukko työntekijöistä tekee töitä koko seurakunnan alueella. Itse kuu-

lun näihin työntekijöihin. Työhuoneeni on Kurikassa, mutta liikun säännöllisesti kaikilla kolmella alueella.

Seurakunnan nettisivut menivät liitoksen myötä uusiksi. Siirryimme kirkon omaan nettisivupohjaan ja samalla saimme luotua uuden ilmeen laajentuneelle seurakunnalle. Pyrimme netin kautta viestittämään kaikkea sitä, mitä seurakunta tarjoaa. Paikallislehdet tarjoavat sitten kukin oman alueensa kirkolliset ilmoitukset painetussa muodossa. Etsimme myös Facebookin mahdollisuuksia viestinnässä. Siellä on useita sivustoja, joiden taustalla on meidän seurakuntamme.

Valmistaudumme tällä hetkellä maaliskuussa pidettävään piispantarkastukseen. Se antaa hyvän mahdollisuuden arvioida tämän hetken tilannetta ja varautua tulevaisuuteen. Piispantarkastus on yleensä kerran 10 vuodessa, mikä toteutuukin Kurikan osalta. Jurvassa on edellinen ollut lähes 20 vuotta sitten ja Jalasjärvellä vasta muutama vuosi sitten.

Rakennamme suurentuneen seurakunnan strategiaa. Kokoluokka muuttui niin paljon, että kyse ei ole vanhan päivittämisestä, vaan perusteellisesta työstä. Tarvitsemme yhteisen hahmotuksen, mihin keskitymme ja mi-

Kuva: Petri Kapanen/Foto-Kapanen

tä pidämme tärkeänä. Strategia voi tukea hyvällä tavalla seurakunnan tehtävän toteuttamista. Hengellinen tehtävä, evankeliumin julistaminen, on kaikista tärkein tehtävä ja sille tarvitaan tämän ajan muodot. Seurakunnan väestöpohja pienenee vuosittain lähes 2 %, mikä merkitsee niukkenevia resursseja. Strategia voi antaa yhteisesti pohdittuja linjauksia muuttuvissa oloissa. ▼

Haluan toivottaa Jumalan siunausta täältä Kurikasta lumettoman talven keskeltä.

Heikki Sariola
kirkkoherra

Kurikassa yrityksiä joka lähtöön

Taivalkosken mylly jauhaa uusia ideoita Arto Leppälän johtamana

Hakolan Huonekalu uudisti mallistonsa ja suuntaa kansainvälisille markkinoille

Taivalkosken mylly pyörii nosteessa

Kurikan Hirvijärven kylässä sijaitseva Taivalkosken Mylly jauhaa oman osansa moneen menestystuotteeseen. Myllyn tehdaslinjan läpi pyörähtää raaka-aineita muun muassa Verso Foodin Härkikseen, Viipurilaisen Kotileipomon Puhtikaaraan ja tämän vuoden luomutuotteeksi valittuihin SunSpeltn mustikka- ja tyrnikuitulisiin.

Toimitusjohtaja **Arto Leppälä** nostaa oman yrityksen tuotevalikoimasta ykköseksi heidän klassikkonsa TalkMurun. Sen valmistus aloitettiin jo vuonna 1999. Hän uskoo, että sokerittomasta ja kuitupitoisesta murosta voisi tulla Suomen myydyin muro.

Taivalkosken Mylly ja siihen sulautunut Korpelan Mylly ovat yrityksenä tienhaarassa. Silällä olisi eväitä kasvaa huomattavasti isommaksi, mutta siihen tarvitaan investointeja ja rohkeita päätöksiä.

– Toinen mahdollisuus on edetä pikkuhiljaa ja katsoa, mihin se johtaa. Sekin on mahdollista ja sisältää vähemmän riskejä. Meillä on täällä akuutti lisätilan tarve, johon ollaan juuri hakemassa ratkaisua.

– Takataskussamme on mielenkiintoisia vaihtoehtoisia tuoteinnovaatioita. Monta pikku casea on vielä odottamassa toteutusta, Lepälä jatkaa.

Hakola Huonekalusta kasvoi design-verstas

Hakola Huonekalu on viime vuosien aikana uudistunut isoin harppauksin. Helsinkiläinen **Annaleena Hämäläinen** yllätti lähipiirinsä, kun hän päätti lähteä töihin jurvalaiseen sukuyritykseen.

– Tajusin, että **Eero**-paapan yrityksellä on hieno tarina ja kaikki mahdollisuudet menestyä, jos laittaisi liiketoimintamallin uusiksi, kansainvälistä design-markkinointia Taideteollisessa korkeakoulussa opiskellut nainen sanoo.

Kun Hämäläinen laittoi pyörän pyörimään, syntyi ensin verkkokauppa. Samalla luova johtaja uudisti koko malliston ja yrityksen ilmeen. Markkinoinnissa hän toi framille tehtaan 50-vuotisen tarinan: sen, miten ”puu on jurvalaiselle muovailuvahaa” ja kuinka hän itse pikkutyttöinä suuntasi aina koulupäivän päätteeksi tehtaan vaunuvarastoon leikkimään.

Tarina puhalsi sohvaan hengen ja tunne vahvistui, kun Hämäläinen teki Espoon-kodistaan showroomin, näyttelytilan, jossa asiakkaat ja toimittajat saavat käydä tutustumassa tuotteisiin.

– Pidän tärkeänä, että kokemus palvelusta on henkilökohtainen, hän kiteyttää.

Yritys suuntaa seuraavaksi kansainvälisille markkinoille: ensin Eurooppaan, sitten Yhdysvaltoihin ja Aasiaan.

Kurikkaan lisää erikoisliikkeitä

Kolme vuotta sitten kurikkalaisilta kysyttiin, mitä he toivovat kaupunkikeskustan kehittämiseksi. Kärkitoiveeksi tuli lisää erikoisliikkeitä.

Tähän toiveeseen on nyt vastattu. Kurikan Veikon Kone -kauppias **Pontus Lehtola** toteutti viime kesänä pitkäaikaisen haaveensa yrittäjyydestä. Keskuspuistikolla sijaitsevan liikkeen naapuriiin avattiin viime marraskuussa Kesport Kurikka, joka on **Kaisu** ja **Ari Pakan** yhteinen juttu.

Lehtola ja Pakat keuhuvat Yrityspalvelupiste Formua, jonka ammattilaiset ovat auttaneet heitä yrittäjyyden eri vaiheissa.

– Meidät otettiin äärimmäisen hyvin vastaan, sieltä Formusta kaikki lähti liikkeelle, Kaisu Pakka kertoo. ▼

Artikkeli julkaistu aiemmin *Kurikka Nyt* -lehdessä.

Kurikan juurilla

Rinta-Kurikan

talonpoikauskartanoa Kurikan kirkon kupeessa isännöi perhe, jonka arkea katsellessa heikompaa hengästyttää. Ratsutilan pihapiirissä ihmisiä tulee ja menee, ja samoin tekee isäntäväki. Kaupungin vanhimmassa talossa vallitsee silti mystinen rauha.

– Aistin sen heti, kun tulin tänne ensimmäisen kerran. Tämä koti on sellainen, jossa voi kaikesta työn määrästä huolimatta aina huokaista, sanoo viisi vuotta sitten Sysmästä Kurikkaan muuttanut **Niina Pullinen**.

Hänen miehensä **Olavi Kandolin** on tilan 18. isäntä samassa suvussa. Olavi on asunut talossa opiskeluvuosia lukuun ottamatta koko ikänsä, ja siellä hän haluaa kasvattaa myös lapsensa.

– En voisi kuvitellakaan muuta. Esi-isäni ovat vuodattaneet hikeä ja vertakin tämän talon puolesta. Minun tehtäväni on pitää talo kunnossa ja sen teen, vaikkei se helppoa ja halpaa ole, hän sanoo.

Nykyinen talo on rakennettu näille sijoille Kyrönkankaan talvi- ja kesätienristeykseen 1700-luvulla. Talo on kuitenkin seissyt Kurikan-ahteella paljon kauemmin: vanhin osa eli jääkellari on peräisin 1400–1500-luvun taitteesta.

– Kurikan kappeli on perustettu 1672, joten tila on ollut tässä toista sataa vuotta aikaisemmin. Kurikan kaupunki on nimetty tilan mukaan, Olavi havainnollistaa aikasuhteita.

Talon pihapiirissä on aina riittänyt kulkijoita: kauppiaita, aatelisia ja myös kuninkaallisia. Talo on toiminut muun muassa majatalona. Elämää ei puutu nytkään, siitä pitävät huolen isäntäparin elämäntapa, työt sekä perheen viisi lasta, hevoset, kissat ja puput.

– Ihminen jaksaa, kun tietää tekevänsä oikeita asioita. Kruunun vilja-aitan kattokin on nyt korjattu, Olavi hymyilee. ▼

Artikkeli julkaistu aiemmin *Kurikka Nyt* -lehdessä.

Kandolinien talo on rakennettu Kurikanahteelle 1700-luvulla.

Kurkkaathan Kurikkaan?

"Kello soi neljältä.
Kimpsut kasaan ja kohti
Jalasjärven Luopajarveä.
Navigaattori näyttää
26 kilometriä ja
taivas on pilvetön,
täynnä tähtiä.
Ensimmäinen
Anne yrittää -päivä
Koskenojan maitotilalla
jännittää."

Tempaukseni hypätä yrittäjien saappaisiin sai Kurikan yrittäjäpiireissä innostuneen vastaanoton: ensimmäiseen hakuun ilmoittautui 35 yrittästä, joista arvottiin tammi-kesäkuun työpaikat. Ideana on vuoden aikana hypätä joka kuukausi konkreettisesti yrittäjän saappaisiin, tehdä yhdessä töitä sekä oppia puolin ja toisin.

Yrityspalvelupiste Formu palvelee Kurikan ydinkeskustassa.

"Jurvan Asusteen Aino Antila kertoo, että kevät-uutuudet odottavat takahuoneessa esille laittoa. Sitä ennen kiertelen ja katson ulkopuolisen silmin, miten siirtelisimme rekkejä ja pöytiä. Nurkassa huomaa kauniin, valkoisen piirongin. Se on saatava paraatipaikalle, joten tuumasta toimeen. Aino antaa minulle vapaat kädet, joten asettelen neuleet, huivit ja sukat sulavasti samaan sommitelmaan."

Kaksi ensimmäistä työkeikkaa on nyt onnistuneesti takana. Mahtavia kokemuksia, olen oppinut paljon uusia näkökulmia yrittäjyydestä ja toivottavasti pystynyt myös antamaan yrittäjille jotain. Koen, että jo kuunteleminen on tärkeää erityisesti yksinyrittäville. Mieltäni on lämmittänyt myös palaute, jota olen saanut kurikkalaisilta. Heittäytyminen kannattaa aina!

Me Yrityspalvelupiste Formussa haluamme pitää huolta, ettei yrittäjäksi aikova jää ajatustensa kanssa yksin. Tehtävänäme on ottaa ensimmäinen koppi ja pallotella yhdessä asiakkaan kanssa yritysidea todeksi. Formun

verkostossa on asiantuntijoita, jotka pystyvät vastaamaan yrittäjiä askarruttaviin kysymyksiin. Lisäksi järjestämme yrittäjille maksuttomia koulutusiltoja ajankohtaisista aiheista. Kevään ohjelmistossa ovat esimerkiksi pilvipalvelut, sosiaalinen media, tilinpäätöksen tulkita ja pienyrityksen tietoturva.

Kurikka ottaa myös uusia harppauksia kunta-markkinoinnissa. Olemme saaneet asukkaat mukaan kampanjaan, jossa etsitään hyviä naapureita. Käy kurkkaamassa osoitteessa kurkkaa.fi, miten upeaa väkeä täällä meillä asuu.

Meillä on täällä Kurikassa nyt hyvä vauhti päällä. Positiivista pörinää on nyt muuallakin kuin Botnaringillä. Tiedä vaikka juuri sinä löytäisit itsesi kurikkalaisten naapurista? ▼

Tervetuloa visiitille!

Anne Koskela
yritysasiamies
Kurikan kaupunki

Itsenäisyyden juhluvuosi tuo Kurikkaankin monenlaisia tapahtumia mm. lapsille ja nuorille.

Olemme lähteneet Kurikassa innokkaasti suunnittelemaan itsenäisyyden juhluvuotta Suomi 100. Juhlavuoden yhtenä tavoitteena on yhteenkuuluvuuden tunteen vahvistaminen. Tämä tavoite varmasti saavutetaan, kun Etelä-Pohjanmaan toiseksi suurimman kaupungin eri toimijat, yhdistykset, järjestöt ja kuntalaiset sekä osallistuvat juhluvuoden aikana järjestettäviin tapahtumiin, että ovat mukana toteuttamassa sukupolvemme merkittävintä juhluvuotta. Tapahtumissa eri puolella Kurikkaa nähdään Suomi, suomalaisuus ja itsenäisyys menneisyyden, nykyhetken ja tulevaisuuden näkökulmasta.

Satavuotisen Suomen menneisyydestä kertoo huhtikuussa Kurikan yhteiskoulussa järjestettävä Perinnepäivä-tapahtuma ja syksyllä esitettävä **Joose Tammelinin** säveltämä musiikkali *Satu Sammosta* (ensi-ilta 11.11) ja Jalas Chamberin *Sibelius Rakastava*-konserttikiertue. *Sibelius Rakastava* -hankkeesta syntynyt CD-levy on jo julkaistu ja juhluvuoden aikana järjestettävissä konserteissa esitetään Sibeliuksen sävellyksiä kapellimestarina **Juhani Numminen**. Ku-

rikassa Raskas Patteristo 1:n tykkitoiminnan kuvaukset uuteen *Tuntematon sotilas* -elokuvaan on Valtioneuvosto jo päättänyt liittää Suomi 100-ohjelmaan.

Nykyhetken ja tulevaisuuden Suomi on vahvasti esillä kurikkalaisten lasten ja nuorten tapahtumissa. Kurikka on pohjoismaisten lasten- ja nuorten kulttuuripäivien järjestämisvuorossa helatorstaista 25.5 alkaen ja päivien teemanäytös on Suomi 100 Yhdessä. Päivien aikana työstehtäviä omien maiden tarinoiden lisäksi suomalaisten, norjalaisten ja ruotsalaisten nuorten yhteistyönä iso yhteinen näytös, joka kuvaa 100-vuotista Suomea nuorisokulttuurin kautta ja nuorten näkökulmasta. Näytös toteutetaan monien eri taiteen osa-alueiden kuten musiikin, digimedian, tanssin, sirkuksen, draaman ja perinneleikkien jne. yhteistyönä. Tämä juhlanäytös on avoin kaikille kiinnostuneille.

Yläkouluikäisille suunnattu YaRock SM antaa keväällä 7–9-luokkalaisten omille bändeille mahdollisuuden nousta lavalle ja kilpailla osallisellaan juhluvuoden mukaisella teemalla Suo-

mi! Kurikassa järjestettävään tapahtumaan osallistuu useita nuorten bändejä ympäri Suomea ja esitykset ovat todella korkeatasoisia niin musisoimisen kuin valojen ja lavasteiden osalta. Tämä on ollut nähtävissä jo aikaisempina vuosina järjestetyissä kilpailuissa. Juhlavuoden mukainen teema antaa meille kaikille tilaisuuden kokea Suomi vahvasti nuorten tavalla, rock-musiikin kautta. Esitykset ovat ilmaisia ja niihin ovat kaikki tervetulleita.

Suomi 100 menneisyys, Suomi nyt ja Suomi tulevaisuudessa toteutuu perinteisessä Kurikan kaupungin ja seurakunnan yhteistyössä järjestämässä itsenäisyyspäiväjuhlassa 6.12.2017. Suuren juhluvuoden viimeistä juhlapäivää juhlistamme seppelien laskulla sankarihautoille, näyttävillä lasten ja nuorten esityksillä ja juhlapuheilla.

Tehdään vuodesta 2017 elämys. Viedään yhdessä Suomea ja Kurikkaa nousujohteiseen tulevaisuuteen. Tervetuloa Kurikkaan osallistumaan ja kokemaan yhteenkuuluvuutta! ▼

Huonekalupitäjä Jurva murroksessa

Jurva tunnetaan huonekaluista ja taitavista veistäjistä.

Mistä kaikki sai alkunsa ja mitä alalle kuuluu tänään?

"Veistokoulu" – Jurvan sydän

Jurva on luonut imagonsa puusepänteollisuudella. Paikkakuntalaisten kädentaidon pohjana on ollut jo yli sata vuotta sitten perustettu Jurvan "veistokoulu". Sillä on ollut keskeinen sija huonekalunvalmistuksen kouluttajana aina tähän päivään saakka. Tosin koulun virallinen nimi on aikojen saatossa vaihdellut; milloin se on ollut kotiteollisuuskoulu, milloin taas jotain muuta, kuten käsi- ja taideteollisuusalan Jurvan yksikkö.

Kun pientilat eivät Jurvassa elättäneet kunnon 1800- ja 1900-luvun vaihteessa, tarvittiin lisäansioita. Pohjalaispitäjille oli tyypillistä erikoistua johonkin tuoteryhmään, kuten Kurikassa kärryntekoon tai Vähäkyrössä peltisepän töihin. Jurvassa jotkut alkoivat myydä kauhoja ja muutamat olivat oppineet tekemään huonekaluja – vankilareissullaan Suomenlinnassa. Käsityökursejakin oli järjestetty täällä jo 1800-luvulla Tainuun tilalla. Kiertävä kotiteollisuuskoulu eli "veistokoulu" aloitti toimintansa Jurvassa vuonna 1911. Sen tarkoitus oli keskittyä nimenomaan huonekaluihin eli kouluttaa miehiä huonekalupuusepiksi ja koristeveistäjiksi. Puuseppä valmisti yleensä esineen alusta loppuun. Oli myös puuleikkauksiin erikoistuneita veistäjiä. Oppilaat olivat enimmäkseen jurvalaisten pientilojen poikia. Vuosien mittaan toiminta ja tilat laajenivat ja perinteisten huonekalumallien lisäksi Jurvassa alettiin tehdä tyylihuonekaluja. Koulutuksesta tuli viime vaiheessa ammattikorkeakoulupohjaista.

Puuseppämuseon perusnäyttelyyn kuuluu eri tehtäviin sijoitettuja puuseppänukkeja, joista kukin kuvaa tiettyä, verstaassa oikeasti toiminutta henkilöä. Kuva Puuseppämuseo.

Yrityksiä parhaimmillaan nelisen sataa

Kaksi vuotta "veistokoulun" alkua myöhemmin ala sai lisäruiskeen, kun Jurvaan saatiin Kotiteollisuusosakeyhtiö Pirtin neuvontapaja, jossa oli myös puuseppäkoulutusta ja työpaja. Sitä johdettiin Helsingistä käsin ja mallit suunniteltiin siellä. Siitä lähti tyylihuonekalujen tuotanto käyntiin, sitä ennen oli tehty lähinnä kansanomaisia huonekaluja. Monien Pirtin mallien suunnittelija oli **Werner West**, joka teki sovelluksia museoiden tyylihuonekaluista. Pirtin mallit levisivät Jurvan puuseppäverstaasiin. Tyylihuonekaluja jurvalaiset valmistsivat yleensä tilaustöinä ja paitsi yksityisille, niitä meni julkisiin tiloihin ja mm. pappiloihin. Suosituin tyylihuonekalusto on ollut talonpoikaisrokoko, jossa on vaikutteita hollantilaisesta ja englantilaisesta rokokoosta.

Seuraavaksi suosituimpia ovat olleet kustavilaiset ja barokkikalustot.

Huonekalujen valmistajia oli parhaimmillaan 1950- ja 60-luvuilla nelisen sataa. 1960-luvulla noin 130 huonekaluautoa ajoi ympäri Suomea kaupitellen kalustoja. Yritykset olivat enimmäkseen pieniä, useat yhden miehen verstaita ja perheyriä. Jurvalaisten huonekaluautojen lastina oli etupäässä ns. maakuntakalustoja, jotka opittiin tuntemaan ympäri Suomea. Ne olivat "köyhän miehen" tyylihuonekaluja, yksinkertaisia ja helposti veistettävissä. Pohjana olivat kansanomaiset mallit, joihin oli mausteeksi tuotu aineksia usein rokokoosta.

Vielä 1980-luvulla huonekaluala työllisti Jurvassa n. 100 henkilöä. Tällä hetkellä isommista yrityksistä jatkaa Laitala Oy tyylihuonekalujen valmistusta ja moderneja huonekaluja suunnit-

Jurvan kirkonkylässä Peurantiellä sijaitseva Lauri Parkkamäen entinen verstaas ja asunto toimii Puuseppämuseona. Se on avoinna kesäisin. Kuva Puuseppämuseo.

telee ja valmistaa Hakola Huonekalu Oy Niemenkylässä. Kotimaisen huonekalunvalmistuksen on nykyisin mahdotonta voittaa hintakilpailua aasialaisten kanssa, mutta laadusta voidaan kilpailla hyvinkin.

Pitkään jatkunut huonekalupuuseppien ja koristeveistäjien koulutus Jurvassa on hiljattain päättynyt ja useimmat pienyritykset lopettaneet toimintansa ja itse huonekalujen valmistuskin on murroksessa. Teknologian myötä käsityön osuus on vähenemässä ja alalle ovat tulleet erilaiset automaatti/CNC-koneet. Jurvan perinteikkäästä käsintehdystä työstä muistuttaa enää höylä vanhassa tyylikkäässä kunnanvaakunassa.

Puuseppämuseo ja -yhdistys tallentaa perinnettä

Jurvassa toimiva Puuseppämuseoyhdistys ry. perustettiin vuonna 1983. Sen tarkoitus on kerätä ja tallentaa jurvalaista käsityö- ja puuseppäperinnettä sekä esitellä sitä yleisölle. Aluksi kerättiin tietoa ja esineitä. Myöhemmin saatiin käyttöön kunnan omistama puuseppä **Lauri Parkkamäen** tyhjäksi jäänyt verstaas- ja asuinrakennus Jurvan kirkonkylässä Peurantiellä. Siitä tehtiin Puuseppämuseo, joka avattiin yleisöl-

le kesällä 1990. Museo pyrkii esittämään verstaan ja asunnon sellaisena kuin ne olivat Parkkamäen aikana 1950- ja 60-luvulla.

Museossa on kattava kokoelma huonekalunvalmistuksessa tarvittavia työkaluja, mutta huonekaluja ei ole voitu ottaa kovin runsaasti, koska ne vaativat paljon varastotilaa. Museo on kesäisin auki ja silloin siellä on perusnäyttelyn lisäksi useimmiten myös jokin teemanäyttely. Viime vuosina on otettu teemaksi jokin tunnetuimmista puuseppistä tai koristeveistäjistä.

Perustieto koottuna– Nikkariperinne-kirjan julkaiseminen

Puuseppämuseoyhdistyksen piirissä on syntynyt tarve julkaista perusteos maankuulun jurvalaisperinteen alkuvaiheista ja kukoistuksesta sekä tunnetuimmista nikkareista ja heidän tuotteistaan. Aiheesta on v. 2000 tehnyt pro gradu-tutkimuksen jurvalaislähtöinen **Eija Riikonen** Jyväskylän yliopiston taidehistorian laitokselle, mutta se on ollut vain harvojen saatavilla ja lähes ilman kuvia. Puuseppämuseoyhdistys pyysi Riikosta täydentämään tutkielmaa kuvin, joita onneksi löytyi runsaasti. Kirjaan tulee 260 kuvaa, osin ainutlaatuisia dokumentteja huonekalualan

Nikkariperinne-kirjan kansi. Kuva Kalervo Puskala.

alkutaipaleelta – ja tekstiäkin on hieman muokattu. Valokuvien hankkimiseen ja niiden kuvateksteihin kirjoittajan isä valokuvaaja **Kalervo Puskala** on antanut arvokasta apua.

Kirjassa kerrotaan Jurvan huonekaluvalmistuksen koko tarina, 1800-luvulta 1900-luvun loppuun. Kirja on tarkoitettu saadaan painetuksi kevään 2017 kuluessa. ▼

Haku Päällä – rakkaudesta kotikaupunkiin

Haku Päällä -festivaali ilahduttaa kurikkalaisia jo 20. kerran Kurikassa.

Haku Päällä -festivaali kajahtaa jo 20. kerran Kurikan torilla 14.7.–15.7.2017. Haku Päällä –tapahtuman ainutlaatuinen rakkausteema on kantanut jo kaksi vuosikymmentä, ja vaikka paljon on muuttunutkin, yksi asia on ja pysyy:

- Rakkaus ei kuole koskaan, sillä se on niin merkittävä ja positiivinen asia ihmisten elämässä, toteaa Haku Päällä ry:ssä alusta asti mukana ollut **Timo Kivistö**.

Yhdistyksen nykyinen taiteellinen johtaja Timo Kivistö on yksi festivaalin perustajajäsenistä, ja kertoo idean syntyneen rakkaudesta kotikaupunkiin. Kurikassa ei 90-luvulla ollut markkinoiden lisäksi mitään isompaa tapahtumaa, joten Kivistö kumppaneineen lähti kehittämään jotain musiikkipainotteista tapahtumaa Kurikkaan. Ideoinnin aikaan tv:ssä pyöri ohjelma, joka esitteli erilaisia festivaaleja ympäri maailman, ja yksi kiinnitti huomion: Matchmaking-festivaalit Irlannissa. Paikan päällä käytiin toteamassa, että tällainen idea voisi toimia Kurikassakin, vaikkei mitään konkreettista mukaan tarttunutkaan, vaan Haku Päällä ideoitiin alusta loppuun itse.

Vaikka Haku Päällä -festareiden teemana on alusta asti ollut rakkaus, on festivaali silti pitä-

nyt ohjelmansa monipuolisena ja vaihtelevana. Festareilla on vuosien varrella nähty mm. flirtti- ja runokilpailuja, yöhäitä, seminaareja, suutelun SM-kisojen osakilpailu, eukonkantoa, pikatreffejä ja ennen kaikkea musiikkia. Musiikkiakin on nähty laidasta laitaan: kaikkea iskelmän ja räpin väliltä.

- Teema on antanut tilaa hulluillekin ideoille ja monipuoliselle ohjelmalle, sillä ei ole tarvinnut jumittua vain yhteen musiikkilajiin. Voisi sanoa, että kaikki Suomen musiikkitaivaan suurimmat tähdet ovat esiintyneet Haku Päällä -festareilla. Nimi "Haku Päällä" itsessään on myös hyvä, sillä sen tiimoilta on voitu vuosien varrella käyttää monenlaisia teemoja, Kivistö huomauttaa.

Vuonna 2016 rakkausteemaan otettiin hie-
man etäisyyttä, ja oheisohjelmaksi nähtiin mm. lavatanssijumppaa, tossulätkätturnaus ja Kurikan kultakurkku -kisa. Tavoitteena oli, että Haku Päällä olisi entistä enemmän koko kylän festari, koska Haku Päällä -tapahtuman historian ajan festareita on leimannut nimenomaan se, että kyseessä on ollut kurikkalaisten oma tapahtuma. Tätä vahvuutta haluttiin käyttää teemana, ja sama tulee näkymään myös juhluvuonna.

Itse iltatapahtuma on K-18, mutta päiväsaikaan ohjelmaa on kaikille vauvasta vaariin ja ohjelma suunnitellaan siten, että kaikille löytyisi jotain.

-Tietyllä tavalla festareiden järjestäminen on joka vuosi omanlaisensa haaste, koska niiden tulee muuttua kaupungin mukana. Se pitää homman mielenkiintoisena, sanoo Haku Päällä ry:n nykyinen toiminnanjohtaja **Jemina Ala-Harja**.

Koska kyseessä on koko kylän festari, on sitä tekemässä myös melkein koko kylä. Festivaali on tuonut hyvää mainetta Kurikalle, joten kaupunki, yritykset ja seurakunta ovat olleet vuosittain innolla mukana Haku Päällä ry:n kanssa festareiden tukemisessa ja järjestämisessä. Suurimman työn tekee tietenkin itse yhdistys, ja rakkauden ylistämisen lisäksi toinenkaan asia ei ole muuttunut vuosien varrella: festivaalia tehdään edelleen talkoovoimin hyvällä ja motivoituneella porukalla. Niin kuin 20 vuotta sitten, myös vuonna 2017 festivaali järjestetään, jotta kaupunki pysyisi elinvoimaisena, ja asukkaille voitaisiin tuottaa iloa. ▼

Keeniperimä

Sitä on tutkittu kauan monelta kantilta
mistä johtuu
että pohojalaaset on niin erinomaasia
melekeen täyrellisiä olentoja
tällä planeetalla

Nyt se on selevitetty
luaja antoo pohojalaaselle
sellaasen geeniperimän
jota ei oo kellään muulla

Ajatelkaa nyt
kun geenis tappeloo
rannanjärven isoontaloon antin
ilakan kosoolan kylmäjyrän
snellmannin klemetin kuulan paulaharjun
ylivainion ylikankhan
ja muiden kuulujen väättyrien geeniperimä
ei enää ihimettele
kun olhan niin erinomaasia kun olhan

On siinä ittekullakin kestämistä
tuon perimän kans
joskus meinaa suanet revetä
ja kimmet katkeella
kun geenit jyllää sisuksis

Muut pakkaa karehtimhan pohojalaasia
kun ne on saanu niin ainutlaatuuset geenit

Mutta minkäs ne sille mahtaa
ei se oo pohojalaasten omaa syytä
eikä ansiota

Ei ainakaan kaikki

Runo on joulukuussa 2016 edesmenneen,
kurikkalaisen kirjailija **Heikki Hemmingin**
kokoelmasta **"Keeniperimä –
pohojalaasia rysköörunoja"**
vuodelta 2007.

Muistamme kirjailija Heikki Hemminkiä –
aktiivista yhdistyksemme jäsentä –
väkevänä etelä-pohjalaisuuden
ja lakeuden kuvaajana.

Talo kosi kurikkalaiseksi

Tiina Kapela löysi unelmiensa kodin Kurikasta.

Elettiin elokuuta 2013. Kiinteistönvälitysosalalla työskennellyt **Tiina Kapela** parkkeerasi kollegansa kanssa kymmenen vuotta tyhjiillään olleen pohjalaistalon pihaan. Tarkoituksena oli mennä tulevan myyntikohteen arviointikäynnille.

– Tiesin heti, että tämä on minun taloni. Sanoin työkaverilleni, että älä päästä minua sisään, hän muistelee hymyillen.

Vuonna 1858 rakennettu talo oli juuri sitä, mitä Tiina oli elämälleen etsinyt. Hyvää tunnelmaa, tilaa ja kohtuullisen iso saneeraushaaste. 12 vuotta asuntokauppoja tehneen pienen **Oskari**-pojan yksinhuoltajaäiti oli saanut tarpeeseen epäsäännöllisestä 24/7-työtavasta.

– Haluan olla läsnä poikani elämässä ja valita itse, kuinka kiireisenä työ minut pitää. Talo antoi perheelle uuden alun kurikkalaisena.

Tiina nauttii, kun voi tehdä töitä kotonaan. Pohjalaistalon 185 neliössä ja sen pihapiirissä on tilaa monenlaiselle puuhalle.

– Oskari tykkää, kun saa pelata jalkapalloa sisällä ja on kavereiden kanssa tilaa leikkiä. Ensi kesänä rakennamme latoon temppuradan. Siitä tulee myös sadepäivien puutarha, hän suunnittelee.

Rauhoittavan valkoista

Perusteellisesti kunnostettu pohjalaistalo on saanut vaalean sisustuksen, jossa perinnehuonekalut sointuvat kauniisti moderniin asumiseen. Entinen verstashuone on muuttunut isoksi kylpyhuoneeksi porealtaineen. Vanhaa on vain muuriseinä, joka tuo tilaan lämmön tunnetta. Keittiö on hyvä esimerkki, kuinka taidolla voi tehdä tunnelmaa. Hohtavan valkoiset kaapistot sulavat taustalle, sillä katseessa pääosan varastaa vanha puuseinä. Tilan tunne ja vaaleus viestivät rauhasta. Entäpä kummitukset, löytyykö niitä?

– Sitä samaa kysyvät aina pojan kaverit, kun he tulevat tänne yökylään. Oskari tapaa vastata, että ei täällä enää niitä ole, Tiina toteaa.

– Sänkyni oli aluksi entisen isännän työpöydän paikalla. Nukuin yöni tosi levottomasti ja päätin vaihtaa sängyn paikkaa. Sen jälkeen on ollut rauhallista, hän jatkaa.

Yhteisöllisyyden voima yllätti

Kapelan pohjalaistalo oli syksyn 2015 Asu&Elä-tapahtuman suosikkikohde. Vieraskirjaan tuli yhden päivän aikana yli kuusisataa nimeä.

– Kyllähän tuo väkimäärä yllätti. Oli ihana päivä, kun ihmiset tulivat ja viihtyivät. Moni muisteli tämän talon historiaa. Tapahtuma oli

kaikin puolin positiivinen juttu, opin samalla tuntemaan muita kurikkalaisia, hän kehuu.

Tiina on yllättynyt yhteisöllisyyden voimasta, joka Kurikassa vallitsee. Jo talon saneerausvaiheessa hän sai apua rakennustarvikkeiden hankinnassa ja neuvoja sopivien ammattilaisten palkkaamisesta. Esimerkiksi keittiön tunnelmallinen seinä on peräisin ladosta. Lähellä asuva isäntä otti yhteyttä ja kysyi, että olisi ko tarvetta juuri puretun ladon seinälaudoille. Ison pihamaan ruoholeikkaukseenkin on löytynyt aina sopivasti apuvoimia naapurustosta.

Panttilan kylän omaleimaisuudesta kertoo jotain myös se, että Kapelan talon päärakennus oli alun perin rakennettu 40 senttiä naapurin puolelle. Naapurukset toteuttivat pienimuotoisen tilusvaihdon, jotta makuuhuoneen sängynpääty pääsi omalle maaperälle.

Ison talon pihapiirissä riittää tekemistä. Tiina luettelee tulevia projektejaan: terrassin viimeistely, aittojen kunnostus vierasmajoiksi ja pihasaunan oleskelutilan sisustaminen. Lattian hän laminoi itse yhtenä lauantai-iltana, kun kaipasi sopivaa tekemistä. ▼

Artikkeli julkaistu aiemmin *Kurikka Nyt* -lehdessä.

Elämän pelimanni

Velihopeat-bändissä soittavan **Timo Kivistön** ura muusikkona on mittava, siitä hän sai syksyllä tunnustuksena Rytmikisko 2016 -palkinnon. Mies on ollut vahvasti mukana myös legendarisessa Haku Päällä -festivaalissa. Hän oli synnyttämässä tapahtumaa 20 vuotta sitten, ja on toiminut vuosikausia sen taiteellisena johtajana.

– Rakkausteema on persoonallisimpia juhlan aiheita, sitä kannattaa vaalia. Olen ollut tyytyväinen, että seurakunta lähti heti alussa tapahtumaan mukaan. Haku Päällä -festivaalia tulisi ajatella laajasti, ei pelkästään heilanhakujuttuna, Kivistö pohtii.

Kurikan yhden miehen kaupunginorkesterin kapellimestarin tahtipuikko heiluu monessa mukana. Hän sooloilee syntikkansa kanssa muun muassa kirjastoautossa ja vanhainkodissa. Lähelle ihmisiä menevän musiikin voima on sykähdyttävä, sen Kivistö on saanut monesti kokea.

– Vanhainkodissa teimme sambakulkueen, johon pääsivät kaikki mukaan pyörätuoleineen ja keppeineen. Mieleeni jäi erityisesti eräs kumarassa kulkeva mummo. Hän hymyili ja silmät loistivat onnellisena, kun hän sai liikkua musiikin mukana.

Näkemisen voima

Kivistön elämää on viitoittanut vahvasti näkövammaisuus, mutta se ei ole nujertanut pelimannin mieltä. Näköhermon surkastuminen on rajoittanut näkökykyä, mutta ei elämisen vimmaa. Pohjanmaan tehtaanmyymälässä myyjänä työskentelevä Kivistö on tyytyväinen, että nykYTEknologia mahdollistaa hänen työntekonsa. Näkövamma ei häiritse myöskään har-

astuksia, kuten hiihtoa, lentopalloa ja laskettelua. Pyöräilystä pitävä mies tapaa kulkea työmatkatkin pyörällä.

– Vaikka minulla on rajoitteita, olen oppinut elämään niiden kanssa. Pitää ottaa kaikki irti siitä, mitä on annettu.

– Ei se vie eteenpäin, että murehtii, mitä puuttuu. Jos saan pitää edes tämän näkökyvyn, olen onnellinen, Kurikan näkövammaisten kerhon puheenjohtaja toteaa.

Joki puhuttelee

Kurikan läpi virtaava Kyrönjoki on ollut Kivistölle tärkeä elementti lapsuudesta lähtien. Hän nauttii matkata kajakilla pitkin jokea, kuunnella lintuja ja muita luonnon ääniä.

Myös koti sijaitsee joen varrella, noin kuusi kilometriä Kurikan keskustasta.

– Tykkään asua luonnon rauhassa ja lähellä palveluja. Pienen matkan päässä kodistamme on valaistu pururata, hän kehuu.

Kivistön perheeseen kuuluvat vaimo ja aikuistuneet viisi lasta. Iloa elämään tuo myös lapsenlapsi **Roope**. Kurikka on Kivistöstä oiva asuinpaikka. Kaupunkiin Kivistö toivoisi lisää vetovoimatekijöitä, jotka toisivat myös asiakkaita kauppoihin.

– Uimahalli Molskis on hyvä esimerkki, se tuo Kurikkaan väkeä myös maakunnasta. Samalla kun perhe käy uimassa, se käyttää usein myös muita kaupungissa olevia palveluja. Käyvät syömässä ja ostoksilla. ▼

Artikkeli julkaistu aiemmin *Kurikka Nyt* -lehdessä.

Timo Kivistö on monessa mukana, niin festivaalien käynnistäjänä kuin tuomassa musiikin iloa muille

In Memoriam

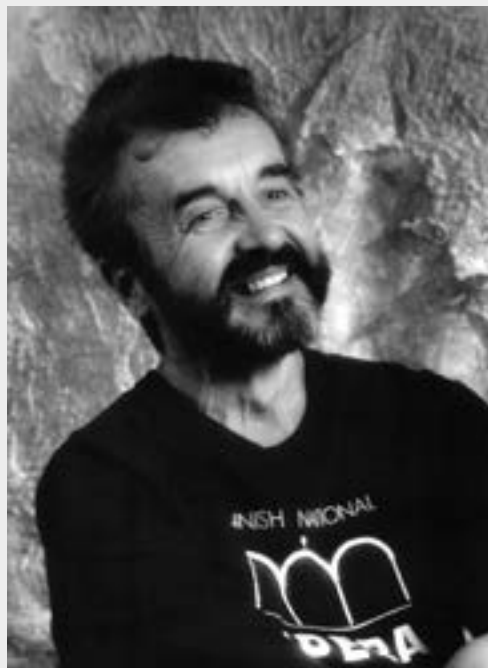
Pianisti, dramaturgi ja suomentaja Jussi Törnwall

Vaasalaissyntyinen pianisti, dramaturgi ja suomentaja **Jussi Törnwall** kuoli 26.7.2016 kotonaan Helsingissä 81-vuotiaana. Hän opiskeli sekä Sibelius-Akatemiassa että Helsingin yliopistossa musiikkitiedettä, estetiikkaa ja kirjallisuutta. Hän tuli Suomen Kansallisoopperan harjoituspianistiksi 1979 ja samanaikaisesti hän alkoi tehdä sinne myös käsiohjelmat. Häntä pyydettiin 1984 Kansallisoopperaan ensimmäiseksi dramaturgiksi. Se oli vaativaa spesiaalityötä, jossa piti penkoa valtavaa lähdeaineistoa. Käsiohjelmaa tehdessä joutui perehtymään oopperateoksen kirjalliseen, historialliseen, musiikilliseen ja yhteiskunnalliseen aineistoon. Hän tarkisti oopperalaulajille myös italiantieliset tekstit ja ääntämiset.

Jussi suomensi Suomen Kansallisoopperalle yhteensä 20 eri oopperaa ja teki oopperakäännöksiä alueoopperoille ympäri Suomea. Lisäksi hän tuli tutuksi Yleisradiossa tekemistään oopperaesittelmistä. Hän toimi Savonlinnaan ja ulkomaille suuntautuvien ooppera- ja musiikkitmatkojen asiantuntijana.

Jussin motto oli; ”Etelä-Pohjanmaa ja eteläpohjalaisuus ovat minulle elämäntapa.” Hän sävelsi myös pöytälaatikkoon joitakin yksinlaulusävellyksiä, joita ei julkisesti esitetty. Oman sävellyksen Rikospoliittiset muunnelmat Iso-Antti ja Rannanjärvi -teemasta hän kantaesitti 1990-luvulla Suomalaisella Klubilla. Hänen sydäntään lähellä olivat vanhat raitiotievaunut ja höyryveturit. Pienestä pojasta alkaen häntä kiehtoi kiskoteitä kulkeva raideliikenne. Hän kuului sekä Suomen Raitiotieseuraan, että höyryveturi-yhdistykseen.

Jussin rakkaus musiikkiin syntyi jo lapsuudenkodissa ja kaksikielisyyksi oli itsestään

Jussi Törnwallille Etelä-Pohjanmaa ja eteläpohjalaisuus olivat elämäntapa.

selvyys, koska isä oli ruotsinkielinen järjestyskomisario ja kuorolaulaja. Äiti oli kansakoulunopettaja, joka toimi pianistina ja monien tilaisuuksien säestäjänä.

Jussi asui Lauttasaareissa. Ryssänkärki ja merenrantapolut olivat hänelle rakkaita. Hän käveli työmatkat Lauttasaaren siltaa pitkin kaupunkiin sekä vanhalle että uudelle oopperalle, jos oli mahdollista. Eläissään hän sanoi, ellei Lauttasaarta merenrantoineen olisi, ei hän asuisi Helsingissä. Lauttasaari merkitsi hänelle samaa kuin Kuortane Etelä-Pohjanmaalla.

Jussin toinen koti oli Kuortanella. Sinne hän matkusti jo kaksiviikkoisena. Kesiä hän vietti Itä-rannassa, isoisän rakennuttamassa kvasijugendhuvilassa. Hän osti oman rivitaloasunnon sieltä, kun isoisän talo purettiin. Hän rakasti Kuortanetta, sen ihmisiä, hiekkateitä ja kaipasi sinne aina Helsingissä. Kuortaneella tavattiin sanoa: ”Kuortaneen kesä alkaa, kun Jussi istuu uimaranalla ottamassa aurinkoa.”

Lapsuudessaan Jussi tapasi itse **Heikki, Armi** ja **Dagmar Klemetin** sekä **Ilmari Krohnin** ja kuunteli, kuunteli kuinka hänen äitinsä kertoi tavanneensa **Toivo Kuulan**, **Leevi Madetojan** ja **Ilmari Krohnin**, jotka soittivat pianoa isoisän, johtajaopettaja **Kaarlo Vesalan** kotona Kuortaneen kirkonkylän vanhalla kansakoululla. Sinne Heikki Klemetti tapasi tuoda vieraitaan. Klemeteistä Jussilla oli hauskoja muistoja lapsuutensa ajoilta.

Jussi oli Helsingin Eteläpohjalaiset ry:n jäsen ja toimi aikoinaan monien juhlien ja tilaisuuksien säestäjänä. Hänen elämänsä oli moniulotteinen, värikäs ja rikas. Hänellä oli tarkka muisti ja hyvät kertojan lahjat. Hän tapasi elämänsä aikana monia vaikuttavia ihmisiä ja suuria persoonallisuuksia sekä laulusolisteissa että ohjauksissa. Hän oli lahjakas, vaatimaton eikä tehnyt itsestään numeroa.

Jussi siunattiin Hietaniemen vanhassa kappelissa. Oopperalaulaja Jaakko Ryhänen mm. lauloi tilaisuudessa ystävälleen *Oi muistatko vielä sen virren*. Hänen uurnansa laskettiin Vaasan hautausmaalle perhehautaamaan vanhempien viereen. ▼

Annukka Viitaniemi

Samuli Paulaharjun säätiö tukee Pohjanmaan kulttuurielämää

Kirjailijana ja kansanperinteen kerääjänä tunnetun Samuli Paulaharjun nimeä kantava säätiö on perustettu edistämään pohjalaista kulttuuria. Säätiön tarkoituksena on muun muassa tukea alueen kulttuurielämää ja kansanperinteen keräämistä sekä edistää Samuli Paulaharjun elämäntyön tunnetuksi tekemistä.

Samuli Paulaharju syntyi 1875 Kurikan Kampinkylässä ja oli ammatiltaan opettaja. Hän tuli kuitenkin tunnetuksi Lönnrotin kaltaisena kansanperinteen kerääjänä ja kirjailijana, kertoo **Pirkko Paaerman** säätiöstä.

- Paulaharju teki kesäisin runsaasti matkoja ympäri Suomen ja haastatteli ihmisiä. Talvisin hän sitten työstä muistiinpanojaan. Hänen tuotantonsa on hyvin laaja, hän kirjoitti muun muassa 21 kirjaa ja yli 500 lehtiartikkelia. Kurik-

kalaisille tärkein teos on varmasti 1943 ilmestynyt kurikkalaista elämänmuotoa käsittelevä *Rintakylä ja larvamaita*.

Paulaharju tunnetaan myös omanlaisesta, elävästä kielestään. Hänelle myönnettiin professorin arvonimi lokakuussa 1943, vain vuotta ennen hänen kuolemaansa.

- Yliopistomaailma hieman karsasti Paulaharjua aikanaan hänen taustansa takia. Hänen arvonsa ymmärrettiin vasta myöhemmin. Esimerkiksi lappilaiset pitivät häntä kansanperintensä isänä, Paaerman kertoo.

Kurikan kaupunki perusti Samuli Paulaharjun Säätiön vuonna 1999 ja antoi toiminnalle 250 000 markan alkupääoman. Säätiön hallinto muodostuu toimintaa valvovasta valtuuskunnasta ja käytännön toimintaa toteuttavas-

ta hallituksesta. Säätiölle myönnetty alkupääoma on sijoitettuna ja säätiön toimintaa pyritään pääosin vapaaehtoisvoimin.

Säätiö järjestää seminaareja ja kustantaa erilaisia julkaisuja. Esimerkiksi huhtikuussa 2016 järjestettiin Samuli Paulaharjun syntymän 140-vuotisjuhla-seminaari. Seminaareissa on aina jokin teema. Vuonna 2015 se oli Paulaharjun huumori. Säätiö myöntää harvakseltaan myös apurahoja pohjalaisen kulttuurin edistäjille.

- Olemme muun muassa myöntäneet 1 000 euron tunnustuspalkinnon kurikkalaiselle valokuvaaja **Petri Kapaselle**. Hän on keskittynyt työssään erityisesti luontokuvaukseen ja luonto oli myös Paulaharjulle tärkeä asia. ▼

Helsingin Eteläpohjalaiset ry:n hallitus

Jaakko A. Ojala, puheenjohtaja

Aidasmäentie 37 B, 00650 Helsinki
ojalajaa@saunalahti.fi
040-743 7971

Antero Tala, varapuheenjohtaja, toimitusneuvosto

puh. 09-8881705, 0400 866002
antero.tala@kolumbus.fi

Helena Pyhälähti-Räsänen, sihteeri

Räsäläntie 32 C, 02140 Espoo
puh. 050 5960047
helena.pyhalahti-raisanen@kolumbus.fi

Suvi Lahdenmäki päätoimittaja, tiedotus

puh. 050 3385304
suvi.lahdenmaki@gmail.com

Anita Molin, järjestelytoimikunta

anita.molin.hki@gmail.com
puh. 040 7527222.

Henrik Lamberg, ohjelmatoimikunta

puh. 0400 418869
henkkala@gmail.com

Tarmo Ojaluoma, verkkosivut

Helsingintie 2 E 29, 02700 Kauniainen
puh. 040 5553303 09-5053039
tarmo.ojaluoma@gmail.com

Vilho Korkeamäki, toimitusneuvosto

puh. 09 25844447, 040 545 8022
vilho.korkeamaki@kolumbus.fi

Ritva Viitamäki, järjestelytoimikunta

puh. 040 9118568
ritva.viitamaki@suomi24.fi

Keijo Kiviluoma, ohjelmatoimikunta

keijo.kiviluoma@kolumbus.fi
050-5967 431

Mikko Hunnako, verkkosivut

mikko.hunnako@kolumbus.fi
0500-707 302

Elle Mäkinen, ohjelmatoimikunta

puh. 040 7013364
elle@makiset.net

Hiikka Kotkamaa, toimitusneuvosto

hikkakotkamaa@hotmail.com
040-540 5224

Hallituksen nimittämät toimihenkilöt

Olavi Saarenpää, isäntä

Raija Kallio, rahastonhoitaja

puh. 040 7180410
raija.kallio@futurecad.fi

Heikki Latvatalo, Jäsenrekisteri

Kylänpääntie 50
61450 Kylänpää
puh. 040 545 7410
heikki.latvatalo@gmail.com

Helsingin yliopiston Etelä-Pohjalaisen Osakunnan edustaja

Raine Viitala

raine.viitala@aalto.fi

Muista ilmoittaa muuttunut osoitteesi jäsenrekisterin ylläpitäjälle
Heikki Latvatalolle. Voit ilmoittaa tietoihisi lisättäväksi myös sähköpostiosoitteen.

[www.facebook.com/groups/
helsinginetelapohjalaiset/](http://www.facebook.com/groups/helsinginetelapohjalaiset/)

www.helsinginetelapohjalaiset.fi

Mediakortti

Plarin julkaisija:

Helsingin Eteläpohjalaiset ry

Päätoimittaja:

Suvi Lahdenmäki

puh. 050 3385304
suvi.lahdenmaki@gmail.com

Plari on Aikakauslehtien Liiton jäsen

Toimitusneuvosto:

Suvi Lahdenmäki
Hiikka Kotkamaa
Antero Tala
Vilho Korkeamäki

Paino: Painomerkit Oy, Helsinki

Painosmäärä: 1 200 kpl

Taitto: Kirsi Pääskyvuori

ISSN 0789-8061

Ilmoitushinnat:

1/1 s.	650 €
1/2 s.	400 €
1/4 s.	250 €
1/8 s.	150 €
1/16 s.	80 €

Formaatti: 220x290mm

Plari ilmestyy vuonna 2017:

vko 8, 18, 39, 47.

Ilmoitusten viim. jättöpäivä:

Nro 2 11.4.2017
ilmestyy viikolla 18

Julkaisija varaa itselleen oikeuden
ilmestymisaikojen muutoksiin.

Liity jäseneksi Helsingin Eteläpohjalaisiin

Nimi: _____

Osoite: _____

Sähköposti: _____

Syntymäaika: _____ -paikka: _____

Päivämäärä ja allekirjoitus: ____/____/____

Lähetä liittymislomake osoitteella:

Heikki Latvatalo,
Kylänpääntie 50, 61450 Kylänpää.

Liittymisen jälkeen saat viitteellisen
pankisiirtolomakkeen.
Vuosijäsenmaksu 18 €

Liittyminen myös netissä:
www.helsinginetelapohjalaiset.fi